

3 අක්ෂර මාලාව හා අක්ෂර වින්‍යාසය

හාමාවක් සෑදී ඇත්තේ ශබ්දවලින් බවක් එම ශබ්ද ඇසට පෙනෙන පරිදි ලියා දැක්වීමට අක්ෂර - එනම් අකුරු - යොදා ගන්නා බවක් ඔබ ඉගෙන ගෙන ඇත. වර්තමානයේ ලිවීම සඳහා සම්මත කර ගෙන ඇති සිංහල අක්ෂර මාලාවේ ඇති අකුරු ගණන 60කි. ඒ අකුරු හැට ස්වර හා ව්‍යංජන යනුවෙන් වර්ග කෙරෙන බවක් ස්වර නියෝජනය කිරීමට පිලි හෙවත් පිල්ලම් යොදා ගන්නා ආකාරයක් ඔබ දැනට මත් හදාරා ඇත. අක්ෂර මාලාව හෙවත් හෝඩිය සම්බන්ධව තව දුරටත් දැන ගත යුතු කරුණු කිහිපයක් මේ පාඩමෙහි ඇතුළත් වෙයි.

මෙහි අක්ෂර වින්‍යාස රීති ඇතුළත් කොටස සම්පාදනය කර ඇත්තේ මහාචාර්ය සඳගෝමි කෝපරහේවාගේ සිංහල අක්ෂර වින්‍යාස අකාරාදිය කෘතිය ඇසුරෙනි.

ස්වර:	අ	ආ	ඉ	ඊ	උ	ඌ
	ඵ	බ	භ	ඈ		
ව්‍යංකරණ:	ක	ග	ජ			
	ච	ඪ	ණ			
	ත	ද	න			
	ප	බ	ම			
	ය	ර	ල	ව		
	ස	හ	ළ			
	අං					

ඉහත දැක්වෙන්නේ ඔබ ප්‍රාථමික ශ්‍රේණිවල දී උගත් අක්ෂර මාලාව යි. අප සතුව පවතින පැරණි ම ව්‍යාකරණ ග්‍රන්ථය වන සිදත් සඟරාව නමැති පොතේ දැක්වෙන්නේ ද මෙම අක්ෂර මාලාව යි. එම අක්ෂර මාලාව සිදත් සඟරා හෝඩිය නමින් හැඳින්වෙයි. එය පද්‍ය රචනය සඳහා භාවිත වූ අක්ෂරවලින් පමණක් සමන්විත බව උගතුන්ගේ මතයකි.

සිදත් සඟරාව ලියවී ඇත්තේ අදින් වසර 800කට පමණ පෙර ය. ඊට ආසන්න කාලයේ ගද්‍ය ග්‍රන්ථ ලිවීමේ දී මෙම අක්ෂර මාලාවේ ඇතුළත් නො වූ වෙනත් අක්ෂර ද භාවිත කර ඇත. ඒ කාලයේ ලියැවුණු සද්ධර්මරත්නාවලිය නමැති කෘතියෙන් උපුටා ගත් පහත සඳහන් පාඨ විමසා බලමු.

“දහසක් රසින් බබළන අභිනව සූර්යයා මෙන්....”
 “ථුල්ල තිස්ස තෙරුන් වහන්සේ නම් ශුද්ධෝදන රජ්ජරුවන්ගේ නැඟණි කෙනෙකුන්ගේ පුතණුවන් වහන්සේ ය. මහණව රුක්ෂ ප්‍රතිපත්ති නමැති රළු පරළු දෙය හැර...”
 “...පිට්ඨකයක් හරන කලක් මෙන් මුඛ පද්මය විවෘත කොට...”

මෙම පාඨවල තද කළු පැහැයෙන් දක්වා ඇත්තේ, පාඩමේ ඉහත දැක්වූණු අක්ෂර මාලාවේ නියෝජනය වී නැති අකුරු ය. මහාප්‍රාණ අකුරු, තාලුප ‘ඟ’ හා මූර්ධප ‘ඡ’ යන අකුරු ඒ අතර වෙයි.

අතීතයේ පද්‍ය රචනා කිරීමේ දී මහාප්‍රාණ අක්ෂර භාවිතයක් දක්නට නො ලැබිණි.

“කමා වරදස නොදිස්නේ - මෙරමා දොස් මැ දිස්නේ”
කවිසිළුමිණ

“දෙමාපිය සිනෙහැනි - වදිනුව පා පියුම් පෙනි
එකුමරු නැමී ගති - ඔවුන් කඳුළින් පිට තෙමී ගති”
කාව්‍යශේඛරය

එවකට ලියැවුණු පද්‍ය ග්‍රන්ථවල නො යෙදුණ ද ගද්‍ය ග්‍රන්ථයන්හි මහාප්‍රාණ අක්ෂර යෙදුණු බව ඉහත සඳහන් කෙරිණි. මහාප්‍රාණ අකුරු හා ශ, ෂ, අකුරු හමු වන්නේ පාලි හා සංස්කෘත යන භාෂාවල පමණි. සිංහල ගද්‍ය කෘතීවල පාලි හා සංස්කෘත වචන යොදා ඇති බැවින් අපට මහාප්‍රාණ හා ශ, ෂ වැනි අකුරු ඒවායින් හමු වෙයි. ‘ව’ අක්ෂරය ද හමු වන්නේ පාලි හා සංස්කෘත වචනවල පමණි. සිංහල පද්‍යයේ නො යෙදුණු, සිදත් සඟරා හෝඩියෙහි නො දැක්වෙන තවත් අකුරු කිහිපයක් ද ගද්‍ය ග්‍රන්ථවල හමු වෙයි. ගද්‍ය ලේඛනය සඳහා භාවිත කෙරෙන මහාප්‍රාණ අකුරුත්, ශ, ෂ, ව යන අකුරුත් ඇතුළත් අක්ෂර මාලාව මිශ්‍ර සිංහල හෝඩිය යනුවෙන් හැඳින්වේ.

වර්තමානයේ භාවිත කෙරෙන මිශ්‍ර සිංහල අක්ෂර මාලාව අකුරු හැටකින් සමන්විත ය. එහි සඤ්ඤක අක්ෂර ද ඇතුළත් වේ.

වර්තමානයේ භාවිත කෙරෙන සිංහල අක්ෂර මාලාව

ස්වර	අ	ආ	ඇ	ඈ	ඉ	ඊ
	උ	ඌ	ඍ	ඎ	ඏ	ඐ
	එ	ඒ	ඓ	ඔ	ඕ	ඖ
ව්‍යඤ්ජන	(අ)ං	(අ)ූ				
	ක	ඛ	ග	ඝ	ඞ	ඟ
	ච	ඡ	ඣ	ඤ	ඦ	ට
	ට	ඨ	ඩ	ඪ	ණ	ඬ
	ත	ථ	ද	ධ	න	ඳ
	ප	ඵ	බ	භ	ම	ඹ
	ය	ර	ල	ව		
	ශ	ෂ	ස	හ	ළ	ඟ

අද භාවිත කෙරෙන සිංහල හෝඩියට අකුරු හැටක් ඇතුළත් වී ඇත්තේ කලින් කල භාෂාවේ සිදු වූ වෙනස්කම්වල ප්‍රතිඵල වශයෙනි.

පාලි, සංස්කෘත භාෂාවල බලපෑම නිසා සෘ, සෘෘ, සෘ, සෘෘ, ජ, ජෘ, ජෘ, ජෘෘ, ජෘෘ, ජෘෘෘ, ජෘෘෘෘ යන ස්වරත් මහාප්‍රාණ අක්ෂර හා ඩ, ච, ඤ, මූර්ධජ ඡ, තාලජ ශ, (අ) යන ව්‍යංජනත් සිංහල අක්ෂර මාලාවට එක්ව තිබේ. හෝඩිය අවසානයෙහි දැක්වෙන ෩ සංකේතය ඉංගිරිසි හා ඕලන්ද් වැනි භාෂාවල F/Ph යනුවෙන් ලියා දක්වනු ලබන ශබ්දය සිංහල ලේඛනයේ දැක්වීමට සකස් කර ගත්තකි.

සඤ්ඤක අක්ෂර සිංහල භාෂාවට ම අන්‍යය වූ අක්ෂර විශේෂයකි.

අල්පප්‍රාණ - මහාප්‍රාණ අක්ෂර භාවිතය

වර්තමානයේ භාවිත කෙරෙන සිංහල හෝඩියේ ව්‍යංජනාක්ෂර අතර මහාප්‍රාණ අක්ෂර 10ක් හා ඊට අනුරූප අල්පප්‍රාණ අක්ෂර 10ක් තිබේ.

- අල්පප්‍රාණ අක්ෂර:

ක	ග
ච	ජ
ඊ	ඩ
ත	ද
ප	බ

උච්චාරණය කිරීමේ දී අඩු හඬකින් ශබ්ද වන මේ අකුරු අල්පප්‍රාණ ලෙස හැඳින්වේ.

- මහාප්‍රාණ අක්ෂර:

බ	ස
ජ	ඤ
ඨ	ඪ
ච	ධ
ඵ	භ

මහාප්‍රාණ යන්නෙහි අරුත ‘උච්චාරණයේ දී ශ්වසන වායුව වැඩි ප්‍රමාණයක් පිට කරමින් ශබ්ද කරන’ යනු යි. මහාප්‍රාණ ශබ්ද උච්චාරණයේ දී මුඛයෙහි

ක්‍රියාකාරීත්වය කෙරෙහි අවධානය යොමු කිරීමෙන් ඔබට අල්පප්‍රාණ-මහාප්‍රාණ හේදය යනු කුමක් දැයි නිරාකරණය කර ගැනීම පහසු වනු ඇත. අල්පප්‍රාණ ශබ්දය මුඛින් පිට වන විට ඒ සමග නිකුත් වන වායු ධාරාවේ ප්‍රමාණයට වඩා වැඩි වායු ධාරාවක් මහාප්‍රාණ ශබ්ද උච්චාරණයේ දී නිකුත් වනු හැදින් ගත හැකි ය.

සිංහල ලේඛනයෙහි මහාප්‍රාණ අක්ෂර හමු වන්නේ පාලි හා සංස්කෘත භාෂාවලින් ගත් ඇතැම් වචන ලිවීමේ දී පමණි.

උදා:	ඛ - ලේඛන	ස - සංස
	ඡ - සාකච්ඡා	ඤ - සජ්ඣායනා
	ඨ - පාඨශාලාව	ඪ - ගුඪ
	ඵ - ග්‍රන්ථ	ධ - වර්ධන
	ඵ - ප්‍රතිඵල	භ - ප්‍රභවය

සඤ්ඤක අක්ෂර භාවිතය

මිශ්‍ර සිංහල හෝඩියේ ව්‍යාඤ්ඡනාක්ෂර අතර “සඤ්ඤක” යනුවෙන් හැඳින්වෙන අකුරු 5ක් ඇත. ඒවා නම් ග, ඡ, ඩ, ද, ඹ යන අකුරු යි. මෙයින් සඤ්ඤක ඡ යන්න වර්තමාන ලේඛන ව්‍යවහාරයේ දක්නට නැත. සඤ්ඤක අකුරු පදයක මූල නො යෙදෙන අතර හල් වී යෙදෙන්නේ ද නැත.

පහත දැක්වෙන කවියෙහි සඤ්ඤක අකුරු සහිත වචන යෙදී ඇති ආකාරය නිරීක්ෂණය කරන්න.

නල	මුදු	සුවද	පිරි	කුඹු	මියුරු	අඹ	ගෙඩි
පුල	හෙළ	කුසුම	ලිය	පිය	තෙපල	රත්	කෙඬි
සල	සුදු	සෙමෙර	සේසත්	ගිජ්ඣනොද			වැඩි
බල	සුබ	නිමිති	පෙරමඟ	නැකතටත්			වැඩි

නිසි පරිදි සඤ්ඤක නො යෙදීමෙන් වචනවල අර්ථ වෙනස් විය හැකි ය.

- අග - අඟ
- අඩ - අඬ
- අද - අඳ
- අබ - අඹ

අක්ෂර වින්‍යාස රීති

ලේඛනයේ එන කිසියම් පදයකට අයත් අක්ෂර එකිනෙකට ගලපා ලියනු ලබන අනුපිළිවෙළ අක්ෂර වින්‍යාසය යනුවෙන් හැඳින්වේ. පොදුවේ සිංහල ලේඛකයන් අතර පිළිගැනීමට ලක් වී ඇති අක්ෂර වින්‍යාස රීති හෙවත් රටා සමූහයක් සිංහල ලේඛන ව්‍යවහාරයේ හඳුනා ගත හැකි ය. එහෙත් ඇතැම් පදවල අක්ෂර වින්‍යාසය පිළිබඳ රීති දැක්විය නො හැකි ය.

නූතන සිංහල ලේඛන ව්‍යවහාරයේ අක්ෂර වින්‍යාස පිළිබඳ පොදු රීති මාලාවක් පහත දැක්වේ.

හ, ණ අක්ෂර භාවිතය

“ණය” යන වචනය හැරුණු විට, වෙනත් කිසිදු නූතන සිංහල වචනයක ආරම්භයෙහි “ණ” කාරය නො යෙදෙයි.

ණය, ණයකාරයා, ණයගැති, ණයමුදල්

පදයක අවසානයේ “ණ” කාරය යෙදෙන්නේ එය හල් වී නො යෙදේ. පදාවසානයේ හල් වී යෙදේ නම් එය අනිවාර්යයෙන් ම දත්තජ “න්” විය යුතු ය.

අත්සන්	(අත්සන)	ඉක්මන්	(ඉක්මන)
කන්	(කන)	පහන්	(පහන)

නාම පදවල හා විශේෂණ පදවල “ර” යන්නට පසුව යෙදෙන්නේ මූර්ධජ “ණ” කාරය යි.

ර	ණ	අධිකරණ	අසාධාරණ
		උපකරණ	පුරාණ
		පරිණාමය	දරුණු

හල් “ර” යන්නට පසුව යෙදෙන්නේ මූර්ධජ “ණ” කාරය යි.

ර්	ණ	කර්ණ	අසම්පූර්ණ
		වර්ණ	සංකීර්ණ

රකාරාංශය සහිත අක්ෂරයකට පසුව ද යෙදෙන්නේ මූර්ධජ “ණ” කාරය යි.

ආමන්ත්‍රණ	ප්‍රණාම
මුද්‍රණ	ශ්‍රේණිය

ගැටය සහිත ඇලපිල්ලට පසුව ද මුර්ධජ “ණ” කාරය යෙදෙයි.

සෘණ තෘණ

- ඉහත සඳහන් රටාවලට අනුකූල නො වන අවස්ථා කීපයක් ද සිංහල ලේඛන ව්‍යවහාරයේ හමු වෙයි.

“ර” යන්නට පරව “ණ” කාරය යෙදෙන්නේ, “ර” යන්නට පසුව යෙදෙන “න” අක්ෂරය පදයේ අවසාන අකුර නම් එය දන්තජ “න්” අකුර ම වෙයි.

ර/න්	පුරන් රන්	මිනිරන් බමරන්	තොරන් මසුරන්
------	--------------	------------------	-----------------

“ත” “ථ” “ද” “ධ” “න” යන අකුරකට මුලින් හල් වී යෙදෙන්නේ දන්තජ “න්” අක්ෂරය යි.

න්	ත	න්ත	:	ප්‍රාන්ත	චිරන්තන
	ථ	න්ථ	:	ග්‍රන්ථ	ග්‍රන්ථිය
	ද	න්ද	:	මකරන්ද	චන්දන
	ධ	න්ධ	:	අන්ධ	සුගන්ධ
	න	න්න	:	ඔටුන්න	පැරැන්නෝ

ක්‍රියා පදවල “ර” කාරයට පසුව යෙදෙන්නේ දන්තජ “න” කාරය යි.

කරනවා	- කරනු - කරන
දරනවා	- දරනු - දරන
හදාරන	- හදාරනු - හදාරන

ඉංග්‍රීසි, අරාබි වැනි භාෂාවලින් සිංහලයට පැමිණි පදවල “ර” කාරයට පසුව දන්තජ “න” කාරය ලිවිය යුතු ය.

අර්නස්ට් (Earnest)	වර්නන් (Vernan)
කුරානය (Quaran)	ඉරානය (Iran)
නියුරෝනය (Neuron)	ලර්නර්ස් (Learners)

මුර්ධජ “ෂ” කාරයට පසුව යෙදෙන්නේ මුර්ධජ “ණ” කාරය යි.

ෂ	ණ	තෘෂ්ණාව	පෘෂාණ
		දූෂණ	භික්ෂුණි

තාලුප් “ශ” කාරයට පසුව යෙදෙන්නේ දත්තප් “න” කාරය යි.

ශ	න	දේශන	ප්‍රශ්න
		දර්ශන	විමර්ශන

දත්තප් ස-යන්නට පසුව යෙදෙන්නේ දත්තප් “න” යන්න යි.

අස්සන	වස්සාන
අස්න	ලස්සන

එහෙත් “ශ” යන්නෙහි රකාරාංශයක් සහිත නම් එතැන යෙදෙන්නේ මූර්ධප් “ණ” යන්න යි.

මිශ්‍රණ	ශ්‍රේණි	සම්මිශ්‍රණ
---------	---------	------------

“ට” “ඨ” “ඞ” “ඪ” “ණ” යන මූර්ධප් අක්ෂරවලට මුලින් මූර්ධප් “ණ” අකුර යෙදේ.

ණි	ට	සණ්ඨාර, කණ්ඨක
	ඨ	අභිගුණ්ඨික, කණ්ඨප
	ඞ	අඛණ්ඞ, ආණ්ඞු
	ඪ	තම්ඛපණ්ණි, වණ්ණනා

- එසේ වුව ද පහත දැක්වෙන පද තුන් වර්ගය කෙරේ ඉහත රීතිය බල නො පායි.

යුරෝපීය භාෂාවලින් ආ පද :

ඇන්ටනාව (antenna)	කැලන්ඩරය (calander)
ටෙන්ඩරය (tender)	වැලන්ටයින් (valentine)

පහත දැක්වෙන වර්ගයට අයත් ක්‍රියා පද :

කරන්ට	කරන්ඩ
සිතන්ට	සිතන්ඩ

“ට” යන්නෙන් සම්බන්ධ වන නාම පද :

දරුවන්ට	ඔවුන්ට
කාන්තාවන්ට	මිනිසුන්ට

ගෞරවාර්ථය හැඟවීමට භාවිත කෙරෙන පදවල මූර්ධජ “ණ” යන්න යෙදේ.

පියාණෝ, පියාණන්	පුතණුවෝ, පුතණුවන්
දියණියෝ, දියණියන්	පුතණ්ඩ, මලණ්ඩ

පහත දැක්වෙන වර්ගයේ ක්‍රියා පදවල මූර්ධජ “ණ” කාරය යෙදේ.

- i. ලැබිණ, ලැබිණි   වැටිණ, වැටිණි   දැනිණ, දැනිණි
- ii. ලැබුණ, ලැබුණු   ඇසුණ, ඇසුණු   යෙදුණ, යෙදුණු
- iii. ලැබුණා ය, ලැබුණාහ, ලැබුණෙමි, ලැබුණෙමු, ලැබුණේ ය
ලැබුණොත්, ලැබුණෝ ය

පහත දැක්වෙන ආකාරයේ අතීත කාල ක්‍රියා පදවල මූර්ධජ “ණ” කාර දෙකක් යෙදේ.

ඇමිණිණ, ඇමිණිණි	ඇමුණුණ, ඇමුණුණු
ගැණිණ, ගැණිණි	ගැණුණ, ගැණුණු
පැමිණිණ, පැමිණිණි	පැමුණුණ, පැමුණුණු
විකිණිණ, විකිණිණි	විකිණුණ, විකිණුණු

“-න්” යනුවෙන් අවසන් වන ඒක වචන නාම පදවල, යෙදෙන්නේ දන්තජ “න” කාරය යි.

ඉන්න	: ඉනි	ගින්න	: ගිනි
ඔටුන්න	: ඔටුනු	දුන්න	: දුනු
ඇතින්න	: ඇතිනි	යකින්න	: යකිනි

දෙමළ බසින් ආ පදවල හමු වන මූර්ධජ “ණ” කාරය ඒ ආකාරයෙන් ම නිරූපණය කිරීම හෝ ඒ වෙනුවට දන්තජ “න” කාරයකින් ලිවීම හෝ කළ හැකි ය.

කණ්ණාඩි/කන්නාඩි	(දෙ. කණ්ණාඩි)
වණ්ණම/වන්නම	(දෙ. වණ්ණම්)

ල, ළ අක්ෂර භාවිතය

මූර්ධජ “ළ” යන්නෙන් ආරම්භ වන පද ඒවායේ අර්ථ අනුව ප්‍රභේද කීපයකට වෙන් කළ හැකි ය.

- i. හෘදය, හදවත, සිත, පපුව යන අර්ථය දෙන පද :
ළබැඳි, ළමැද, ළය, ළෑම, ළෙන්ගතු
- ii. ළපටි, බාල, නො මේරූ යන අර්ථය දෙන පද :
ළද, ළදැරිය, ළපලු, ළහිරු, ළාබාල
- iii. සමීප, ආසන්න, නුදුරු යන අර්ථය දෙන පද :
ඊළඟ, ළං (වෙනවා), ළඟ, ළඟින්
- iv. වෙනත් පද :
ළඳ (කාන්තාව), ළමා, ළෑහැබ, ළිඳ, ළෑව්

පදයක අවසානයේ “ළ” කාරය යෙදෙන්නේ, පද අවසානයෙහි හල් වී යෙදෙන්නේ දන්නන් “ල” අකුර මිස මූර්ධජ “ළ” අකුර නො වේ.

කකුළ (කකුළේ)	තොල (තොල්)
--------------	------------

“ල්ල” යන ආකාරයට යෙදෙන පදවල යෙදෙන්නේ දන්නන් “ල” අකුර යි.

ඇඟිල්ල - ඇඟිලි	සියල්ල - සියලු
මහල්ලා - මහලු	මල්ල - මලු

“පිළි” යන්නෙන් ආරම්භ වන පද මූර්ධජ “ළ” කාරය සහිතව ලිවිය යුතු ය.

පිළිගන්නවා	පිළිතුරු
පිළිබඳ	පිළිවෙළ

‘පොළ’ යන්න මූර්ධජ “ළ” කාරය සහිතව යෙදේ.

අඹන්පොළ	වෙළඳපොළ
ගම්පොළ	වැඩපොළ
දුම්රිය පොළ	ගුවන් තොටුපොළ

දෙමළ බසින් ආ පදවල හමු වන මුර්ධජ “ළ” කාරය ඒ ආකාරයෙන් ම නිරූපණය කිරීම හෝ ඒ වෙනුවට දන්තජ “ල” කාරයකින් ලිවීම හෝ සිදු කළ හැකි ය.

කළපුව/කලපුව (දෙ. කළප්පු)
මාලිගාව/මාලිගාව (දෙ. මාලිකෙක)

ශ, ෂ, ස අකුරු භාවිතය

තාලුප් “ශ” යන්නෙන් ඇරඹෙන වචන රාශියක් මිශ්‍ර සිංහලයේ ඇත.

ශබ්ද	ශසා	ශාස්ත්‍ර
ශතක	ශල්‍ය	ශිඛර
ශරීර	ශක්‍ර	ශුද්ධ

“ච” යන්නට මුලින් “ශ” යෙදේ.

අශ්වයා, ආශ්වාස, විශ්වය, විශ්වාස

“ච” යන්නට මුලින් “ශ” යෙදේ.

ආශ්වර්යය	නිශ්චල
පශ්චාත්	පශ්චිම

ශ, ෂ අකුරු එක ළඟ යෙදෙන විට “ශ” යන්න මුලින් යෙදේ.

විශේෂ	ශිෂ්ටාචාරය
ශිෂ්‍යයා	අවශේෂ

“ශ” අකුරු දෙකක් එකට යෙදීම

නිශ්ශබ්ද	දුශ්ශීල
----------	---------

ට, ධ, ක, ප අක්ෂරවලට මුලින් මුර්ධජ “ඡ” යෙදේ.

ට : විශිෂ්ට, දුෂ්ට, අනිෂ්ට
 ධ : කනිෂ්ඨ, ජෝෂ්ඨ, ශ්‍රේෂ්ඨ, ධර්මිෂ්ඨ
 ක : ශුෂ්ක, දුෂ්කර, අපේක්ෂක, නිෂ්ක්‍රීය
 ප : පුෂ්ප, නිෂ්ඵල, වාෂ්ප, නිෂ්පාදන

“ක” යන්නට මූලින් දන්නප “ස” යන්න යෙදේ.

පුස්තකාල	සමස්ත
පුස්තාර	පුස්තාව
වස්තු	වාස්තු
විස්තර	

වෙනත් අවස්ථා

ආභාසය	ආස්වාදය
විස්මය	කොට්ඨාස

අවබෝධය

1. පැරණි හෝඩියේ නොමැති වුවත් වර්තමානයේ භාවිත සිංහල අක්ෂර මාලාවේ ඇතුළත් අක්ෂර වර්ග දෙකක් නම් කරන්න.
2. සිදත් සඟරා හෝඩියේ ඇති ස්වර අකුරු ලියා දක්වන්න.
3. සඤ්ඤක අකුරු ලියා දක්වන්න.
4. සිංහල අක්ෂර මාලාවේ මහාප්‍රාණ අක්ෂර කීය ද? ඒ මොනවා ද?
5. සිදත් සඟරා හෝඩියේ ඇතුළත් නො වූ නමුත් එය ලියැවුණු යුගයේ පොත පතෙහි යෙදුණු ස්වරයක් පාඩම ඇසුරෙන් නම් කරන්න.

ලිඛිත අභ්‍යාස

1. පහත දැක්වෙන කවියෙහි යෙදී ඇති සඤ්ඤක අකුරු සහිත පද උපුටා දක්වන්න.

සල් සපු කීණ දොඹ රැ රඟ නා	මීදෙලී
පුල් එරහැඳි හෝපලු මී අඹ	පළොලී
පොල් පුවකුඟු රඹ මල බුලත	සලිමලී
නිල් ගත සා සෙවණලු දෙතෙර	මනකලී

2. පහත සඳහන් පාඨය කියවා එහි යෙදී ඇති මහාප්‍රාණ අක්ෂර සහිත වචන උපුටා දක්වන්න.

“ප්‍රොඪ ඉතිහාසයකට හිමිකම් කියන මේ ශ්‍රී ලංකාද්වීපයෙහි සතුරු ගනඳුරු බිඳ හැර ධවල ඡත්‍ර නැංවූ ශ්‍රේෂ්ඨ නරපතියකු වූ වට්ටගාමිණී අභය මහ රජුගේ රාජ්‍ය සමයේ මාතලේ අලු ලෙනේ දී මහා සංඝ රත්නය විසින් ත්‍රිපිටක ධර්ම සංගායනාවක් පවත්වා අඛණ්ඩව ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා ග්‍රන්ථාරූඪ කර තැබීම ශාසන ඉතිහාසයේ වඩාත් ප්‍රතිඵල දායක වූ සංසිද්ධියකි.”

3. පහත දැක්වෙන වාක්‍යවල හිස් තැනට සුදුසු වචනය ඉදිරියේ ඇති වචනවලින් තෝරා වාක්‍යය සම්පූර්ණ කරන්න.

- i. සම්ප්‍රදායානුකූලව පොල් තෙල් ..... දල්වා උත්සවය ආරම්භ කෙරිණි. (පහණ - පහන)
- ii. සඳ ..... පතිතව කුමුදු මල් පිපෙයි. (කිරන - කිරණ)
- iii. .... ජීවින් රැක ගැනීම අපේ යුතුකමකි. (වන - වණ)
- iv. හිරු බැස යත් ම ..... අඳුර පැතිරෙන්නට විය. (ගණ - ගන)
- v. නැණ ..... පිරිපුන් දරුවන් හදමු. (නුවණින් - නුවනින්)
- vi. හමන මඳ ..... ගිමන නිවයි. (නළ - නල)
- vii. ඔහුගේ ගායනය සිත් ඇද ගන්නා ..... විය. (සුළු - සුලු)
- viii. දේශනයේ දී ඔහු ..... කළ අදහස් කවුරුත් අගය කළහ. (පල - පළ)
- ix. පිපී වැනෙන ..... පියුම් වනය වැවෙහි අසිරිය කියා පායි. (හෙල - හෙළ)
- x. සමහරු ..... යට ගිනි මෙන් සිතෙහි වෛරය රැක ගනිති. (අලු - අළු)

4. නිවැරදි අක්ෂර වින්‍යාසය සහිත වචනය තෝරා ලියන්න.

- i. ශිෂ්ටාචාරය, ශිෂ්ටාවාරය, ශිස්ටාවාරය
- ii. විශ්මය, විෂ්මය, විස්මය
- iii. නිෂ්ඵල, නිශ්පල, නිස්ඵල
- iv. ආශ්වාද, ආෂ්වාද, ආස්වාද
- v. කොට්ඨාශය, කොට්ඨාසය, කොට්ඨාෂය
- vi. දුෂ්ට, දුශ්ට, දුස්ට
- vii. ප්‍රස්තාර, ප්‍රශ්තාර, ප්‍රෂ්තාර
- viii. ආභාෂය, ආභාශය, ආභාසය
- ix. නිස්ශබ්ද, නිශ්ශබ්ද, නිෂ්ශබ්ද
- x. විශේෂණ, විෂේෂණ, විසේසන

5. පහත දැක්වෙන ඡේදවල අක්ෂර වින්‍යාස දෝෂ සහිත ස්ථාන නිවැරදි කර ලියන්න.

- i. කඩපොලට ගිය තාත්තා එන තුරු මම කඩුල්ල ලග බලා සිටියෙමි. ඒ ඔහු මට ටොපී දෙකක් රැගෙන එනු ඇතැයි යන විෂ්වාසයෙනි. අදුර ගලා එද්දී ඇත අහසේ හද පායා එනු පෙනුණි.
- i. භාශාවේ විෂේශත්වයක් වන්නේ ලේඛණයට හා කතනයට බාවිත කල හැකි වීම යි. සිංහල බාශාව සැලකූ විට එහි කතන ස්වරූපයේ ලේඛණ ස්වරූපයට වඩා වෙනස්කම් පවතින බව පෙනේ.

6. පහත සඳහන් වචන ඇතුළත් අර්ථවත් වාක්‍යය බැගින් ලියන්න.

- i. ප්‍රදාන   ii. නුවණ
- iii. නුබ   iv. කඳ

ප්‍රායෝගික අභ්‍යාස

- 1. සිංහල අක්ෂර මාලාව විවිධ අක්ෂර වර්ග සඳහා විවිධ වර්ණ සහිතව ලියා සටහනක් පිළියෙල කරන්න.
- 2. පුවත්පතක ලිපියක් තෝරා ගෙන එහි අක්ෂර වින්‍යාස දෝෂ සහිත වචන තිබේ නම් නිවැරදි කරන්න.